

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/153/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114219580
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5114219580.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v spore žalobkyne: A. A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXX, právne zastúpená: Advokátska kancelária SLAMKA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, proti žalovanému: D. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXX, právne zastúpený: JUDr. Juraj Ďurajda, advokát, so sídlom B. XX, E., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, o späťvzatie žaloby po vydaní rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 4C/181/2014-508 zo dňa 12.06.2025, takto

rozhodol:

I. Pripúšťa späťvzatie žaloby v celom rozsahu, rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 4C/181/2014-508 zo dňa 12.06.2025 zrušuje a konanie zastavuje.

II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného k nehnuteľnostiam: rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na pozemku parcela registra C, parc. č. 1546/5 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 200m², pozemok parcela registra C, parc. č. 1546/6 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 93m², pozemok parcela registra C, parc. č. 1546/15 – záhrady o výmere 29m², pozemok parcela registra C, parc. č. 1546/16 – orná pôda o výmere 164m², zapísaným na LV č. XXX pre obec B. C., katastrálne územie B. C. a toto vyporiadal tak, že tieto nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného (výrok I.). Žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobkyni titulom náhrady za vyporiadaný spoluvlastnícky podiel sumu vo výške 27 437,52 EUR v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.). Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21,94% (výrok III.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že o reálne rozdelenie neprejavili záujem ani strany spory, a ani vykonané dokazovanie nesmerovalo k reálnemu deleniu. Medzi stranami sporu nebolo sporné, kto nehnuteľností užíva, resp. kto má záujem o ich nadobudnutie do výlučného vlastníctva. O nadobudnutie nehnuteľností do výlučného vlastníctva prejavil záujem iba žalovaný, ktorý zároveň súdu preukázal disponovanie prostriedkami potrebnými na vyplatenie žalobkyne. Nehnuteľnosti preto prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného a žalobkyni vznikol nárok na zaplatenie primeranej náhrady. Pri rozhodovaní o primeranej náhrade vychádzal zo znaleckého posudku, ktorý bol v konaní vyhotovený a z jeho doplnenia č. 1, ktorými boli nehnuteľnosti ocenené. Nakoľko boli znaleckým posudkom ocenené aj nehnuteľnosti/veci, u ktorých nebolo preukázané, že tvoria predmet vyporiadania (garáž a hospodárska budova), keďže nie sú ako samostatné veci zapísané v katastri nehnuteľností, vychádzal z hodnoty uvedenej v znaleckom posudku zníženej o hodnotu garáže a hospodárskej budovy - nehnuteľnosť označená ako garáž na parcele 1546/6, ocenená na sumu 3 935,74 EUR a hospodárska budova, CKN p.č. 1546/15 ocenená na sumu 5 872,29 EUR. Hodnota vyporiadavaných nehnuteľností tak bola určená na sumu 54 875,04 EUR. Keďže žalovaný nadobudol majetok v hodnote 54 875,04 EUR, napriek tomu, že jeho podiel má hodnotu len 27 437,52 EUR, zaviazal ho zaplatiť žalobkyni z titulu

vyporiadania podielového spoluvlastníctva sumu 27 437,52 EUR. O trovách konania rozhodol pomerne podľa úspechu strán sporu v konaní, kde žalobkyňa z pôvodne uplatnenej sumy 45 000,- EUR bola úspešná v sume 27 437,52 EUR, čo predstavuje jej úspech v konaní v rozsahu 60,97%, a teda žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 39,03%, čistý procesný úspech žalobkyne je v rozsahu 21,94%.

3. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie žalobkyňa podaním zo dňa 17.09.2025 zobrala žalobu v celom rozsahu späť, bez uvedenia dôvodu a žiadala, aby súd konanie zastavil. O trovách konania žiadala rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 18.09.2025 k späťvzatiu žaloby uviedol, že so späťvzatím žaloby súhlasí. Žiadal, aby odvolací súd za použitia § 370 ods. 1 Civilného sporového poriadku rozhodol o pripustení späťvzatia. O náhrade trov konania žiadal rozhodnúť tak, že súd neprizná žiadnej strane sporu náhradu trov konania, s poukazom na charakter sporu a skutočnosť, že k zrušeniu spoluvlastníctva došlo Dohodou strán mimosúdnym úkonom.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom podľa § 370 ods. 1, 2 CSP pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

6. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Podľa § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

9. Podľa § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

10. Jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení, ktorými počas konania disponuje žalobca, je aj späťvzatie žaloby (návrhu), ktoré je prejavom jeho autonómnej vôle ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania. Toto oprávnenie môže žalobca realizovať aj v štádiu konania po rozhodnutí súdu prvej inštancie vo veci samej, ktorým súd vyjadrí autoritatívny názor na predmet sporu. V takom prípade rozhoduje o pripustení späťvzatia odvolací súd, ktorý v prípade, že späťvzatie žaloby pripustí, rozhodne zároveň o zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a o zastavení konania. Dosiachnutie zastavenia konania procesným úkonom, ktorým žalobca berie žalobu späť, je však limitované dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie protistrana. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu „vážne dôvody“, zákon ho bližšie nešpecifikuje, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku, a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na ich postavenie, a to najmä protistrany, s prihliadnutím na mieru ohrozenia ich práv a právom chránených záujmov.

11. V predmetnej veci vzala žalobkyňa podaním zo dňa 17.09.2025 žalobu v celom rozsahu späť, skôr, ako rozsudok nadobudol právoplatnosť. Vzhľadom na to, že žalovaný v podaní zo dňa 18.09.2025 vyjadril so späťvzatím žaloby súhlas, odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

15. Z formálneho hľadiska je procesné zavinenie na zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby na strane žalobcu, ktorý môže ako jediný zobrať žalobu späť a tento úkon realizuje na vlastnú procesnú zodpovednosť. Zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska, a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Preto ak žalobca zobrať žalobu späť, zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť žalovanému jeho trovy. Pri rozhodovaní o trovách konania je tak právne významné len to, ktorá zo strán sporu zaviniť zastavenie konania, čiže dôvod, pre ktorý vzal žalobca žalobu späť. Ak je dôvodom späťvzatia žaloby úhrada žalovanej sumy (alebo splnenie iného žalobou uplatneného nároku) žalovaným po podaní žaloby, zastavenie konania zaviniť žalovaný. To však platí len vtedy, ak žalobca v späťvzatí žaloby preukáže, že žalovaný plnil po podaní žaloby uplatnený nárok. V ostatných prípadoch zaviniť zastavenie konania žalobca a znáša povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré v spore vznikli žalovanému (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo 12/2018 zo dňa 20.11.2018).

16. V danom prípade žalobkyňa v podaní zo dňa 17.09.2025 dôvod späťvzatia žaloby neuviedla, teda ani netvrdila a nepreukázala, že zastavenie konania v dôsledku späťvzatia žaloby zaviniť žalovaný svojím správaním po podaní žaloby. Je tak nepochybné, že žalobkyňa nesie procesné zavinenie na zastavení konania, a preto by bola povinná nahradiť žalovanému trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Žalovaný vo vyjadrení k späťvzatí žaloby uviedol, že k zrušeniu spoluvlastníctva došlo Dohodou strán mimosúdny úkonom, pričom o trovách konania žiadal rozhodnúť tak, že súd neprizná žiadnej strane sporu náhradu trov konania. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov neprejavila záujem a výslovne sa vyjadrila, že si neuplatňuje náhradu trov konania. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Odvolací súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania sporových strán rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatňuje, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane o náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď sporové strany výslovne nežiadajú priznať náhradu trov konania, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu (podobne uznesenie sp. zn. NS SR sp. zn. 7Cdo/22/2018). Žalovaný ani žalobkyňa Dohodu o zrušení spoluvlastníctva mimosúdne súdu nepredložili, preto odvolací súd, z dôvodu, že žalovaný si náhradu trov konania voči žalobkyni neuplatnil, keď výslovne žiadal rozhodnúť tak, že „súd nepriznáva žiadnej strane sporu náhradu trov konania“, rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).